

Exodus 3:8a

“Daarom ben Ik nedergekomen, dat Ik het verlosse...”

1 Gods verschijning 2 Gods ontferming 3 Gods verlossing

Gemeente, doopouders,

Dat is precies wat er net gebeurd is. Toen de Heilige Doop bediend werd aan Liam en Hannah. God is nedergekomen om te verlossen. Dat heeft God laten zien in de Heilige Doop. Dat maakt dopen tot iets heel bijzonders. Om het niet uit gewoonte of uit bijgelovigheid te doen.

Mozes is inmiddels 80 jaar. 5 jaar thuis, 35 jaar in het paleis van farao, 40 jaar schaapherder in Midian, in de woestijngebieden van de Negev. Wij zouden het wat vlugger en vlotter gedaan hebben. Wat kan een man van 80 nou nog betekenen? God neemt nog wel eens de tijd om Zijn kinderen voor te bereiden. Zeker als ze een belangrijke taak gaan krijgen.

1 Gods verschijning

Nu is het Gods tijd! God daalt neer om Zijn volk te verlossen en Hij zal daar Mozes voor gebruiken. Mozes ziet een braambos, dat is een doornstruik. En die doornstruik staat in brand. Maar: hij blijft branden, hij verschroeid en verkoolt niet, er komt geen as. Moet je indenken. In de woestijn, waar alles kurk- en kurkdroog is. En dan een doornstruik, geen fruitboom die altijd sap heeft om het fruit te voeden, maar een doornstruik. Enkel hout zonder blad, alleen maar stam, takken en doornen. Dat is code rood van brandgevaar. Maar: deze struik verbrandt niet. Hoe kan dat? Dat is toch onbestaanbaar?!

Zo daalt God neer, zo openbaart Hij Zich als de HEERE. De God van het verbond. De God van de doop. Als de God van vuur. Vuur als teken van heiligheid en majesteit. Vuur verslindt alles. Vuur is zo verwoestend. Verteert alles, doet alles instorten. Alleen puur goud of zilver blijft onaangetast. Alleen wat puur heilig is en zonder zonde blijft onaangetast. Maar anders: word je verteerd in Gods heiligheid. En toch: de doornstruik verteert niet. Als God verschijnt in genade, als HEERE, dan word je niet verteerd. Maar behouden, gered. Wonderlijk! Hoe kan dat? Dat is toch onbestaanbaar?!

Dat is nu genade! Omdat God is neergedaald om te verlossen. In de Heere Jezus. God daalde neer. En gaf Zijn Zoon. En Hij is wel verteerd, verbrijzeld. Het behaagde de HEERE Hem te verbrijzelen. Hij werd van God verlaten, op Hem daalde de vloek neer. Verbrijzeld en verteerd riep Hij: Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten? Zonder genade

zal mij hetzelfde gebeuren, want onze God is een verterend vuur.
Vreselijk is het te vallen in de handen van de levende God.

Dat is genade. Dat is het wonder. God daalt neer om te verlossen in Jezus Christus. Dat geeft aan: genade is niet om voor weg te vluchten. Genade is om te komen. Maar genade is niet vanzelfsprekend, niet gewoon. Genade is een wonder! Genade heeft en houdt iets van: zo Gij in het recht wilt treden en gadeslaan onze ongerechtigheden, wie zal bestaan? Maar neen, daar is vergeving!

Zo daalt God neer in de Heilige Doop. Als heilige God van genade. Als je dat beseft, dan kom je tot het doopvont met je kindje in diepe verwondering en verootmoediging. Hoe is het mogelijk? Hoe kan dit? U wilt met mij en ons kindje van doen hebben? Ontzag, eerbied. Verwondering, aanbidding. Aandachtig, geconcentreerd. Geheilgd: je belijdt je zonden en hebt een heilig voornemen ertegen te strijden.

Zo daalt God neer in het Heilig Avondmaal. Misschien dat wij het dan het sterkste beseffen. Als wij mogen komen in Christus tot de tafel. Hoe is het mogelijk? Ik verdien toch verteerd te worden in Gods toorn? Hoe kan dit? Om Christus wil, Die Zijn leven gaf en verbrijzeld werd. Komen in verwondering, verootmoediging. Schuldbesef en verbrokenheid. Aandachtig en geconcentreerd.

Zo daalt God neer in Zijn dienst. Elke gewone kerkdienst. Gewoon? Dat de heilige God verschijnt in de ambten en het Woord. Zonder te verteren. Niet om te verdoemen, maar om te behouden. Naar de kerk gaan, wat een wonder dat ik dat mag. Dat God me niet verbiedt en verteert, maar ontvangen wil. Aandachtig, geconcentreerd. Ootmoedig en geheiligd. Verwonderd en verbaasd. Zo totaal anders dan wanneer ik naar de burens ga, of naar een goeie vriend. God verschijnt.

Zo mag ik tot God naderen in gebed. Tot de Heilige naderen Die genadig is. Verwonderd en ootmoedig. Aandachtig en op Hem gericht. Ik mag tot Hem komen, met Hem zijn, zonder verteerd te worden.

Wie zich nooit heeft verwonderd, heeft nooit geloofd. Wie zich nooit onwaardig en rechteloos heeft gekend heeft nooit genade geproefd.

Wie in geloof bidt, naar de kerk gaat, ten doop houdt en ter tafel gaat, die kan er niet over uit. Dat dat kan, dat dat mag. Dat ik dat mag. Dankzij Christus. Mijn ziel is ootmoedig en verwonderd. Mijn gedachten zijn aandachtig en geconcentreerd. Mijn kleding is gepast. Mijn houding is eerbiedig.

Doopouders. Zo mag je laten blijken Wie God is. Zo proeft je gezin Wie God is. Als je thuis bidt. Als je naar de kerk gaat. En vreze Gods laat proeven.

Kijk, het gevaar is in onze tijd zeker, dat wij dat vermenselijken. Omlaag halen. Niet meer beleven en beseffen. Dat we bidden alsof het niets is. Tussen neus en lippen door. En achteraf vragen of denken: hebben we al gebeden? Als je dat moet vragen, heb je nog niet gebeden, misschien wel je handen gevouwen en je ogen dichtgedaan en wat gezegd, maar niet gebeden. Het gevaar is dat wij naar de kerk gaan, met de heilige Doop en het heilig Avondmaal omgaan alsof het aards is. Gedachteloos. Op onze manier. Zoals wij denken dat het moet kunnen. Zonder voorbereiding en zonder geheiligd leven. Als een recht dat we hebben. Als een gunst die wij betonen en waar God blij mee moet zijn. We gaan onvoorbereid en ploffen neer, we zitten er en beoordelen of het naar onze zin is, we gaan weer weg en halen eruit waar we wat mee kunnen. En God? Die is buiten beeld en buiten beleving. Ik denk dat dit in onze kring de grootste bedreiging is voor de kerk.

Waarmee God wordt bedroefd en vertoornd. Waarom God Zijn Geest inhoudt. Waarom er geen buitenkerkelijken komen vragen of ze ook mogen komen. Waarom er geen indruk is van God en de eeuwigheid in onze samenleving. Want wij hebben God zo bedroefd, dat Hij is geweken. En dan kun je proberen de kerkdienst aantrekkelijker te maken met van alles en nog wat, maar het helpt niet want Gods Geest wijkt. Omdat het besef van heiligheid aan het verdwijnen is.

God verschijnt in brandende doornstruik die niet verteert. Dat is genade. Genade, niet om voor te vluchten, niet om gewoon te vinden, maar om te aanbidden.

2 Gods ontferming

Deze God is vanmorgen neergedaald. In de ambten, in het Woord, in de Heilige Doop. Waarom eigenlijk? Waarom is God neergedaald? Je zou geneigd zijn te denken: omdat er om gesmeekt is, omdat er gebeden is: Daal haastig ter verlossing neer en red ons uit ellenden.

Nou, het staat in onze tekst: Daarom ben ik neergedaald. En dat is om wat in vers 7 staat: Ik heb zeer wel gezien de verdrukking, Ik heb hun geschrei gehoord, Ik heb hun smarten bekend. Daar staat niet zo direct dat het volk geroepen en gesmeekt heeft. Ja, het lijkt er een beetje op met het woord geschrei. Maar als we dat woord verder nagaan dan blijkt dat woord alleen maar aan te geven dat ze gekermd hebben. Gekreund en gezucht, geschreeuwd onder de slavernij en

onmenselijke behandeling met zweepen en slaag, uitputting en marteling.

God is neergedaald, want Hij ziet onze ellende en smart. De gevolgen van de zonde. Pijn, verdrietig gevoel, eenzaamheid. Onder de vloek der wet, op weg om te verderven, om eeuwig in de smart te komen. En soms kerm je van narigheid, van eenzaamheid.

En God is met innerlijke ontferming bewogen. Zo is God. Denk maar aan je vader en moeder. Stel: jij bent gaan klimmen in bomen. Dat mocht niet, je vader en moeder hadden het verboden. Veel te gevaarlijk. Maar je doet het toch. En je valt eruit en ligt op de grond. Je moeder ziet het gebeuren voor het raam. En ze denkt: nou, ik wacht tot ze me roept en smeekt om te helpen? En tot zolang blijf ik achter het raam. Nee! Trouwens stel je voor dat je bewusteloos bent gevallen, zo'n zware hersenschudding, je kunt niet eens roepen. Als je moeder dan zou wachten.... Of: je bent zo trots, dat je denkt: ik roep niet, ik wil zelf overeind komen, ik wil niet roepen dat ik ben gevallen. Als je moeder dan zou wachten.... Maar zo is je moeder niet: ze ziet het, en ze komt voordat jij hebt geroepen al.

Wij zijn in zonden ontvangen en geboren en daarom allerhand ellendigheid, de verdoemenis zelf onderworpen. Dat ziet God, dat kent God en daarom is Hij neergekomen. Daarom is er de Heilige Doop. Teken dat God is neergedaald en Zijn verbond heeft opgericht. Hij is gewillig om te redden, te behouden. Het verbond is er omdat God.... Daarom is de heilige Doop bediend aan Liam en Hannah. Daarom moet de doop bediend worden aan kleine kinderen. Omdat God de ellende ziet en kent en tot behoud genegen is.

Wat een genade! Wat een noodzaak. Stel je voor dat God zou wachten tot een mens zou gaan roepen. Een mens die zo verdoofd is en bewusteloos dat hij niet kan roepen. Zo trots en hoogmoedig dat hij niet wil roepen. Stel je voor dat God zou wachten totdat u ging roepen en smeken.....Dan zou Hij lang kunnen wachten, een leven lang, en het zou nog niet gebeuren.

Maar God komt daarom, omdat Hij de smart zit en kent. God is al gewillig en tot hulp genegen. Dat is genade! Ik hoef Hem niet gewillig te maken, ik hoef Hem niet gunstig te stemmen. Ik hoef niet eerst te smeken en berouw te hebben, ik hoef niet eerst echt op gericht te zijn, ik hoef niet iets te doen waardoor ik God naar me toe laat komen.

En dat hoeft mijn kind ook niet, en uw kleinkind ook niet. En onze kinderen en kleinkinderen mogen we Hem opdragen. Aan deze God, Die daarom is neergedaald, omdat Hij ontfermend is. Niet alsof God pas wil redden als ik laat merken dat ik dat echt wil en echt voor in

aanmerking kom. Hoevaak en hoe makkelijk zit je niet in die fuik. Ik moet toch eerst laten zien dat..... en dan wil God mij zaligmaken.

Daarom ben Ik neergekomen. Daarom, omdat Ik zie en beken. Met ontferming bewogen ben. Over u en u, en jou en onze kinderen en kleinkinderen. Daarom is er de Heilige Doop. Ben je daar wel eens uitbundig blij om geweest, verwonderd verheugd? God wil mij zaligmaken. Mij. Dat wil God! Onvoorstelbaar. Zo'n mens als ik. God wil mij zaligmaken. Daarom, omdat Hij dat wil in ontferming. En omdat dat zo onvoorstelbaar is voor ons, geeft Hij er een teken en zegel van: de Heilige Doop.

Opdat ik me overgeef aan God. Opdat ik met overgeef aan Hem, Die zegt: Ik zal u verzorgen tot Mijn eer en uw best. Ik zal verlossen van duivel en schuld. Ik zal vernieuwen en een nieuw hart geven dat Gods wetten bemint en de zonde haat. En weet u wat er dan gebeurt? Dan geeft Hij berouw en echt geroep. Dan werkt Hij echte smart over de zonde en echt geroep om genade. Dat werkt Hij. Daar zorgt Hij voor. Dat bewerkt Hij.

Wat let u? Wat houdt u tegen? Onwil. Ja, dat is het! Niet als goddeloze zalig willen worden. Maar als goddeloze die echt zoekt en echt wil. Niet als goddeloze zálíg willen worden. Maar op mijn manier gered willen worden waarbij ik zelf wat zeggenschap overhoud. Maar als je nou ziet hoe goed de HEERE is, hoe gewillig Hij is, zou je dan al je verzet niet kwijtraken? Zien dat dat dwaasheid is? En je laten redden door God, door deze God, deze Ontfermer.

3 Gods verlossing

Daarom ben Ik nedergekomen opdat Ik het verlosse. Dat is wel een kernwoord: verlossen. En dat is een bijzondere gebeurtenis geweest: dat God het volk uit Egypte heeft verlost. Want dat leven in Egypte dat was wat. Dat was zwoegen en slaven onder farao's regime. Zeven dagen in de week, want farao gaf echt geen dag vrij. Zwoegen tot ze er dood bij neervielen. Dat was hun leven, en ook het leven van hun ouders en grootouders was zo geweest, al honderden jaren lang, geslachten terug. Opdat Ik het verlosse. Uit Egypte, weg uit het regime van farao, op weg naar Kanaan, met de sabbat, met Mozes. En God gaf hen bij de Sinai de wetten, de offerdienst. Verlost.

Dat kun je wel vergelijken met ons. Verlost uit het heidendom. Waar onze verre voorouders in geleefd hebben. In regime van satan: in duisternis van Wodan en Donar en andere goden. Slaven van de zonde. Wegstervend op weg naar de eeuwige dood. In duisternis. Zoals miljoenen op aarde dat nog zijn. Zoals wij van nature duisternis zijn en in de duisternis het prima naar ons zin hebben.

Maar wij zijn verlost! De heilige Doop is er bewijs van: wij zijn uit die duisternis verlost. Het licht van het Evangelie schijnt hier, al eeuwenlang. De zondag is ons gegeven. De kerkdiensten, de bediening van de verzoening. De inzetten van God. De wetten van God. We leven in het licht van het Evangelie. Van de beloften van God van Zijn verbond. Alles stuwt richting Christus. Alles drijft en wijst heen naar Hem. Om Hem te dienen uit dankbaarheid. Opdat Ik het verlosse. Verlosse uit de duisternis van het heidendom. Waarin miljoenen zwerven tot ze sterven.

Opdat Ik het verlosse. En toch.....als we nu verder lezen in de geschiedenissen van Mozes en Israel in Exodus, Numeri, Leviticus en Deuteronomium, dan lees je zo vaak: dat het volk zegt en klaagt: waren we maar in Egypte gebleven! Waren we maar niet verlost! Waren we maar nooit daar weggegaan. Laten we terugkeren! Terug naar Egypte en farao's en slavernij. Je zou denken, dat is de dwaasheid gekroond! Verlost zijn en weer terug willen. In het licht wandelen en weer in duisternis willen.

En wij? Als God ons hart openlegt. Wij zijn verlost uit de duisternis van heidendom en wandelen in het licht van het Evangelie. Alle stuwt heen naar Christus en Zijn dienst uit dankbaarheid, maar.....wie heeft nooit ontdekt wat er in zijn hart leeft? Kon ik maar terug. Dat donker zonder Gods dienst en Woord en wetten trekt me wel. Word ik niet gehinderd door kerkdiensten, door wetten, door oproepen, door grenzen. In Egypte is geen zondag, is geen kerkdienst, zijn geen wetten, daar ben je slaaf van satan. En dat ligt me wel.

Dat is ons hart! Soms komt het er in je jeugd jaren helder uit. Duidelijk en je laat het merken. Maar is er één hart waarin dat niet leeft? Dat is ons hart! Het hart van Liam, van Hannah. Geen vreugde en dankbaarheid voor het licht van het Evangelie. Geen vreugde in kerkdiensten, geboden en oproepen van God. Zo ben ik. Ooit met schaamte en tranen gezien en beleden? Zo ben ik. Hoe kan zo'n mens zalig worden? Een mens die het niet wil en die er geen vreugde in vindt.

En toch zijn er! Toch zijn ze er! God zorgt ervoor. Verlossen is verlossen. Van begin tot eind en helemaal. God zal verlossen. Christus geeft een hart om Hem te zoeken. Christus geeft vreugde in Zijn dienst. Hij werkt het: naar God toe, naar het kruis toe. Hij zorgt dat er komen. Zijn bloed en offer geneest het hart. Zijn liefde en verzoening vernieuwt zielen. En zij zullen komen. En zij zullen dankbaar zijn voor het licht van het Evangelie en Zijn diensten en inzetten.

Want Hij brengt je in de klem. Heere, U hebt mij verlost uit de duisternis van heidendom. U laat me leven in het licht van het Evangelie.

Ik weet het. Ik mag het. U kennen en U liefhebben. Maar ik wil niet en ik kan niet. Dat is de klem waarin Christus je brengt. Je kunt je daaruit werken: door te denken, nou dan maar niet, dan maar niet bekeerd, laat maar. Laat nog maar zo blijven en zo duren. Kun je dat nog? Je kunt je eruit helpen door te denken: nou, ik doe mijn best en ik probeer God te dienen en me in te zetten, daar moet God dan maar genoeg mee nemen. Kun je dat nog? Christus brengt je in de klem. Ik moet en mag U kennen en dienen, maar ik wil niet en ik kan niet. Maar het moet en mag toch. Heere, red mij, verlos mij.

Dat is geloof. Dat is geloof! In de klem roepen tot God. Tot Jezus. Dat geloof wil beleden worden. Vraagt om belijdeniscatechisatie. Dat geloof. Niet meer aan de klem kunnen ontkomen. Niet meer kunnen ontsnappen met dan maar onbekeerd blijven, of: ik doe mijn best en dat moet God maar goed vinden. Maar roepen tot Hem.

Zo zijn er tweerlei verbondskinderen: er zijn er die uit de klem blijven, zichzelf aan de klem onttrekken. Door eigen schuld verloren gaan. En voor God moeten verschijnen. God, Die een verterend vuur is. Zorg toch dat je Hem zó niet hoeft te ontmoeten.

En er zijn er die vanuit de klem zijn gaan roepen tot God. Door Zijn genade. En één ding weet je: dat is de Heere. Zijn werk, Zijn genade. Hij heeft verlost, Hij zal verlossen. Daarom, omdat Hij het wilde. Uit de bron van Zijn verkiezing. Van Zijn welbehagen. Van Zijn eeuwige liefde. Soli Deo Gloria.

Amen